

FILMAAJA

FILMI- JA VIDEOKUVAAUKSEN ERIKOISLEHTI 3/2014

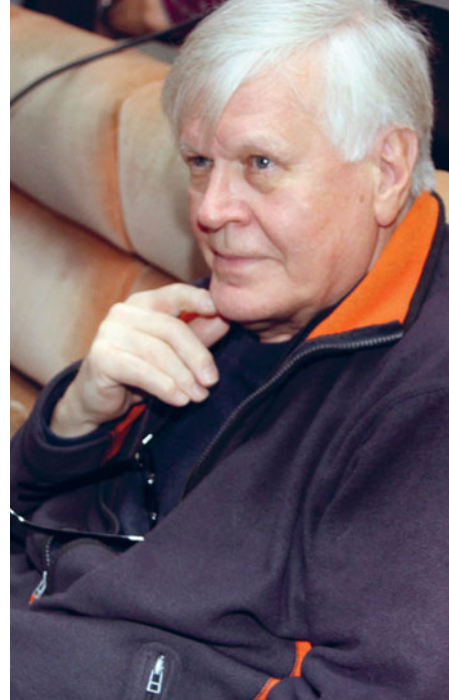

FILMI- JA VIDEOKUVAAJIEN LIITTO RY
FILM OCH VIDEOAMATÖRFÖRBUNDET

Kotkalaiset elokuvaajat tallentavat saaristoaan

Kari Nuolinko palkittiin Unica mitalilla

FILMI- JA VIDEOKUVAUKSEN ERIKOISLEHTI 3/2014

Kultainen Unicapalkinto Kari Nuolingolle, 5

Lappeenrannassa Ristin tie taltiointi, 11-12

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus	3
Vuoden kotiseututekopalkinto Lahteen	4
Unicapalkinto Kari Nuolingolle	5
Porrassalmen taisteluista dokumentti Mikkeliissä	6 - 7
Unica raportti	8 - 10
Lappeenrannan Ristin tie taltiointi	11-12
Kotkalaiset taltioivat saariston luontoa	13 -14
Liiton koulutustilaisuus Lahdessa	14-15
Yhteystiedot	16

FILMAAJA

FILMI- JA VIDEOKUVAUKSEN ERIKOISLEHTI 3/2014

JULKAISIJA:

Filmi- ja Videokuvaajien Liitto ry
Film- och Videoamatörförbundet ry (FVL)

TOIMITUS:

Pentti Kemppinen
Keijo Skippari

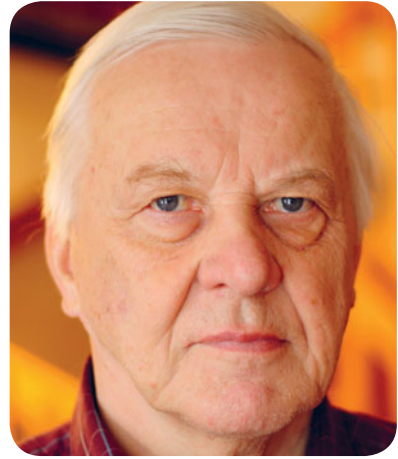
FILMI- JA VIDEOKUVAAJIEN LIITTO RY
FILM OCH VIDEOAMATÖRFÖRBUNDET

KANNEN KUVAT:

Keijo Skippari

TAITTO:

Keijo Skippari/Lahden Videokuvaajat

Hyvät harraste-elokuvaajat!

Tämän vuoden Unica- festivaali pidettiin Slovakian Piešťányssa. Itse en päässyt tällä kertaa mukaan. Festivaali-elokuvia oli 29 maasta. Iran ja Norja tulivat mukaan uudelleen festivaaliin. Esitettyjä elokuvia oli noin 130. Kaikki jäsenmaat eivät osallistuneet festivaaliin. Lisäksi järjestettiin perinteinen minuuttielokuvien kilpailu

Ensi vuonna Unica järjestetään Pietarissa ja seuraavana vuonna Romaniassa. Elokuvien tekninen taso parantuneiden kameroiden ym. välineiden ansiosta oli kautta linjan hyvää. Sisällössä ja elokuvakerronnassa oli tietysti eroja. Tänä vuonna paras maa oli Iso Britannia. Paras elokuva tuli Etelä-Koreasta.

Yleisön mielestä tuomaristo esiintyi edukseen. Tuomaristo tuli Espanjasta, Kroatiaista, Iso-Britanniasta, Slovakiasta, Hollannista ja Luxemburgista. Festivaaliin osallistui neljä suomalaista elokuvaa, joista kolme elokuvaa sai kunnadiplomin; Tero Saikkosen ja Gretta Sammalniemen ”Aamunsarastus”, Hamid Al-Sammarraeen ” Stonepad” ja Seija Mannilan ”Aktivisti”. Minuuttisarjassa Toivo Pitkän elokuva Uus’avuttomuus pääsi alkukarsinnasta jatkoon. Mitalia ei aivan tullut, mutta hän sai kuitenkin kunnadiplomin. Tämän takia ensi vuonna voidaan lähettää minuuttisarjaan kaksi elokuvaa.

Tämä vuosi näyttää olevan merkittävä vanhojen muistojen keräämisessä. Monella taholla on herätty, miten vanhat elokuvat ja muutkin muistot saadaan talteen tulevia sukupolvia varten. Olemme saaneet ohjeita ja välineitä niiden säilyttämisestä ja siirtämisestä digitaaliseen muotoon. Siinä yhteydessä on tullut esille, että digitointikaan ei välttämättä takaa turvallista säilyttämistä pitkällä tähtäyksellä.

Tämän vuoden kokemusten perusteella minulle on herännyt ajatus, että tulevaisu SM-kilpailuissa tehtäisiin pari muutosta kilpailusääntöihin. Elokuvaformaattina pitäisi sallia myös muistitkun käyttö. Lisäksi minuuttisarjan elokuvien arvostelussa ratkaisut pitäisi tehdä yleisöäänestyksen perusteella niin kuin Unicassa. Ei tämä viimeksi mainittu menettely aivan ongelmatonkaan ole. Tästä keskustellaan hallituksen piirissä.

Onnittelut Mikkelin harraste-elokuvaajien entiselle puheenjohtajalle Kari Nuolingolle, jolle tänä vuonna myönnettiin Unica-mitali. Hänen saavutuksistaan kerrotaan toisaalla tässä lehdessä.

Pentti Kemppinen

Vuoden kotiseutupalkinto Lahteen

LAHTI-FILMIT TALTEEN JA ESILLE -HANKE SAI SUOMEN KOTISEUTULIITON VUODEN KOTISEUTUTEKO 2014 PALKINNON

Suomen Kotiseutuliitto on kotiseutu- ja kulttuuriperintötyön keskusjärjestö, joka edistää moniarvoista suomalaista kotiseututyötä paikallisiin lähtökohtiin pohjautuen. Liiton jäsenenä on 680 kotiseutu- ja kaupunginosayhdistystä, lukuisia alueellisia kotiseutujärjestöjä, kaikki maakuntien liitot, 105 Suomen kuntaa sekä valtakunnallisia järjestöjä.

Kotiseutuliitto jakaa vuosittain Vuoden Kotiseututeko -palkinnon, jonka valinnalla liitto haluaa edistää hyvin toteutettua kotiseututyötä. Palkintoa on jaettu yli kymmenen vuotta.

Valintaperusteissa painotetaan asukkaiden ja yhteisöjen omatoimisuutta, aloitteellisuutta sekä uusia toiminta-ajatuksia ja hyviä ideoita. Vuoden kotiseututeko -palkinnon saaja voi olla hanke, henkilö tai vaikka hyvä tapahtumakonsepti. Katteoria on laaja ja hyvät perustelut johtavat pitkälle. Ehdotuksen palkittavasta teosta voi tehdä Suomen Kotiseutuliiton jäsen.

Vuoden Kotiseututeko julkistetaan vuosittain Valtakunnallisilla kotiseutupäivillä, heinä–elokuun vaihteessa. Valinnat tekevät hallituksen asettamat palkintaraadit.

Lahti-Seura ry:n aloitteesta yhteistyössä Päijät-Hämeen elokuvakeskus ry:n ja Lahden Videokuvaajat ry:n kanssa käynnistyi vuonna 2012 hanke, jonka tarkoituksena oli kerätä lahtelaisten yksityishenkilöiden, yritysten, yhteisöjen ym. tahojen hallussa olevaa filmi-, äänite- ja valokuvamateriaalia, jolla on paikallishistoriallista ja –kulttuurista arvoa. Hankkeelle luovutettu materiaali siirrettiin digimuotoon ja osa muokattiin esityskelpoisiksi dokumenteiksi. Hankkeen tarkoituksena on luoda Päijät-Hämeeseen jatkuva audiovisuaalisen perinnemateriaalin tuotantojärjestelmä ja digitaalinen tallennus- ja arkistointijärjestelmä.

Vuoden Kotiseututeko -raadin mielestä lahtelaisten hanke oli hyvä ja edustaa hyvin tämän ajan kotiseututyön muotoja.

Nopea yhteiskunnan digitalisoituminen tuottaa mahdollisuuksia saada kulttuuriperintöaineistoja edullisemmin ja huomattavasti suuremman yleisön nähtäville kuin aiemmin. Merkittävää on kaitafilmiä muuttaminen digitaalisiksi – kun teknologiat muuttuvat, on vaarana, että menetetään kiinnostavia ja tärkei-

Pia Puntanen

Vuoden Kotiseututeko palkintaraadin puheenjohtaja,
Suomen Kotiseutuliiton hallituksen jäsen

tä aineistoja. Sisällöllisesti Lahti-filmit tuovat hyvin esille sotien jälkeistä kaupunkikulttuuria, joka alkaa Suomessakin tulla ”kulttuuriperintöikään”. Liikkuva kuva visualisoi ja herättää menneisyyden eläväksi.

Pidemmälle tähtäävä suunnitelma audiovisuaalisen perinnemateriaalin käytöstä ja arkistoinnista oli Suomen Kotiseutuliiton mielestä tärkeä osa kokonaisuutta; kulttuuriperinnön käytettävyys ja säilyvyys takaa tietoisuuden ja tunnettavuuden.

Onnittelemme lahtelaisia hyvästä kotiseututyöstä ja kannustamme kuvista kiinnostunutta väkeä talkoisiin!

Hennalan kasarmialue on tärkeä osa Lahtelaista perinnekulttuuria

Unica palkitsi Mikkelin Harraste-elokuvaajien entisen puheenjohtajan kultaishallilla. Liiton puheenjohtaja Pentti Kempainen luovutti Karille upean mitalin tunnustukseksi suomalaisen amatöörielokuvan hyväksi tehdystä työstä.

**Kari Nuolingo
Unican ansiomitali**

Mukaan elokuvaharrastukseen

Kari tuli mukaan Mikkelin Harraste-elokuvaajien - silloisen Mikkelin Kaitaelokuvaajien - toimintaan vuonna 1986. Yhdistyksen puheenjohtajaksi hänet valittiin vuonna 1991 ja samana vuonna Kari hankki ensimmäisen videokameran, joka oli sen ajan mukaisesti VHS -kamera.

VHS- järjestelmän tuottama kuvan laatu harrastajatasen kalustolla oli tunnetusti huono ja editointi hankalaa ja hidasta. Editointilaitteistot olivat kalleutensa ja kokonsakin vuoksi tavallisen harrastelijan tavoittamattomissa. Niinpä Karin kuvausharrastus painottui vielä silloin valokuvaukseen. VHS -aika oli yhdistyksessä hiljaisinta aikaa.

Vuonna 1996 Kari oli mukana läänintaiteilija Jaakko Virtasen vetämällä kurssilla, joka käsitteli henkilökuvien tekemistä. Kurssin harjoitustyöt koottiin elokuvaksi ”Kolme maailmaa”. Siinä Karin dokumentti kertoi jätekuulutusyrittäjä Eero ”Kota” Jokisesta. Elokuva editoitiin Rantakylän videopajan laitteilla.

Digitaalitekniikka mukaan elokuvan tekoon

Kuluttajatasen kuvaus- ja editointikaluston digitalisoituminen ja halpeneminen 2000-luvun alussa paransi kuvanlaatua, toi myös teknisesti korkeatasoisen elokuvan teon tavallisen harrastelijan ulottuville. Karin tuli mukaan uudella innolla ja koko yhdistyksen toiminta elpyi. Syntyi yhteisiä elokuvaprojekteja ja Kari oli niiden primusmoottori ja vetäjä.

Kari on ylläpitänyt Mikkelin Harraste-elokuvaajien kotisivua ja sitä kautta olemme saaneet myös uusia jäseniä. Lehtijutuillaan Filmaajassa ja paikallislehdissä Kari on halunnut tuoda

näkyvyyttä sekä yhdistyksemme toiminnalle että koko elokuvaharrastukselle. Elokuvaoppinsa Kari on saanut Mikkeliissä useilla videokursseilla. Lisäksi on lukenut paljon kirjoja, tutkinut elokuvia elokuvateon kannalta, osallistunut aktiivisesti FVL:n järjestämiin koulutustilaisuuksiin ja elokuvakatselmuksiin.

Taltioinnit mukaan elokuvaharrastukseen

Kari luopui yhdistyksen puheenjohtajan tehtävistä 2013, mutta elokuvaharrastus jatkuu. Mukaan ovat tulleet mm. monikameratekniikalla toteutetut konserttien, teatteriesitysten ym. tapahtumien taltioinnit.

Karin mielestä elokuvanteko on ryhmätyötä. Hän on oppinut tuntemaan hienoja ihmisiä. Elokuvanteko on sopivan haasteellista puuhaa. Taltiointeja tekemällä tuotamme ihmisille hyvää mieltä.

Karin uran kohokohtia on ollut esim. se, että saimme kuvattavaksi oopperalaulaja Juha Kotilaisen ja Mikkelin Laulusiskojen konsertin. Konsertista tehtiin virallinen CD-levy. Toinen hieno kokemus oli Aarne Aaltosen, vuonna 1919 syntyneen veteraanin haastattelu ja hänen elämänsä tallennus CD:lle ja lopulta myös elokuvan tekeminen hänen haastatteluistaan. Viimeisimpiä projekteja on Porrassalmen 225-vuotistaistelun kunniaksi kuvattu taistelunäytös, josta on tarkempi kuvaus seuraavalla aukeamalla tässä lehdessä.

Elokuvateon lisäksi Karin harrastuksiin on kuulunut jääpallo, kaukalopallo, sukututkimus ja shakinpeluu. Onpa siinä matemaatiikan, fysiikan ja kemian lehtorilla ollut harrastuksia.

Porrassalmi 225 v. - taistelunäytös Mikkeliissä

Kirjoittanut Kari Nuolinko

Valokuvat Jarmo Syyli

Savon Sotilasperinneyhdistys Porrassalmi ry järjesti Markku Riittisen ja Pertti Ruotsalaisen johdolla Porrassalmen taistelun 225-vuotisjuhlanäytöksen Mikkelin lähellä Porrassalmella kesäkuun 14. päivä tänä vuonna. Tapahtuma järjestettiin talkootyönä. Talkooväkeä oli tapahtumaa tekemässä runsas joukko ihmisiä. Tarvittiin puvustus suomalaisille ja venäläisille sotilaille, tykkimiehiä tykkeineen ja paljon kiväärejä, mustaa ruutia ja räjähdysainetta tulen kuvaukseen. Osa kivääreistä oli omistajiensa aarteita, oikeita suusta ladattavia musketteja, joita piti käsitellä varovasti.

Tapahtumaa mainostettiin tehokkaasti. Lukion oppilaat, jotka esiintyivät suomalaisina sotilaina, äkseerasivat kahden viikon ajan Mikkelin torilla. Kaupunkilaisia kokoontui torille paljon seuraamaan harjoittelua.

Yleisöä saapui linja-autokuljetuksilla näytökseen peräti 2000 henkilöä. Eversti evp. Markku Riittinen oli tehnyt käsikirjoituksen uusimman historiatutkimuksen pohjalta. Historian asiantuntijoina toimivat Jussi T. Lappalainen ja Heikki Kupiainen. Reilusti ennen tapahtumaa rakennettiin mäen rinteeseen tukeista suomalaisten rintavarustukset ja paikat kahdelle tykille sekä raivattiin Porrassalmen sillan tienoita näkyvyyden parantamiseksi.

Yleisö näki tapahtuman Porrassalmen kartanon pihamaalta. Ilkka Korhonen ohjasi näytöksen. Harjoituksia ei ymmärrettävästi voitu kovin montaa kertaa pitää, koska taisteluun osallistuvat joukot tykkimiehinä ja pioneereineen saapuivat paikalle vasta edellisenä iltana. Näytös onnistui hienosti.

Meitä Mikkelin harraste-elokuvaajia pyydettiin kuvamaan tämä taistelunäytös. Otimme haasteen vastaan. Ohjeena oli, että kameramiehiä ei saa juurikaan näkyä. Räjäytysten, ammunnan, tykkitulon ja pistintaistelun vuoksi jouduimme tinkimään hyvisistä kuvauspaikoista. Rakentelimme sateen varalle erilaisia kameroiden sadesuojia. Onneksemme näytöksen aikana ei satanut. Saimme katsottavaksi ammattilaisten vuonna 1989 kuvaaman upean VHS-videon vastaavasta tapahtumasta. Pystyisimmekö me harrastajat samaan? Kameran ovat niistä ajoista parantuneet. Tämän kesäkuun tapahtumassa satsattiin erityisesti pukuihin ja tulenkuvaukseen. Ruutia käytettiin runsaasti. Markku Kääriäinen ja Esa Siiskonen kuvasivat Porrassalmen sillan pohjoispuolella suomalaisten asemassa, Markus Nuolinko, Henri Tiisanen ja Kari Nuolinko sillan tienoilla sekä Jukka Hyyryläinen ja Ville Kirjavainen venäläisten asemassa sillan eteläpuolella.

Valokuvaaja Jarmo Syyli haki tienvarresta piilopaikan, josta saattoi kuvata sekä suomalaisten että venäläisten toimintaa. Saimme käyttöömmme Länsi-Savon kuvaajien Vesa Vuorelan ja Tuomas Koukkusen kuvaamaa materiaalia Haminan tykki-miehistä. Mikkelin Valokuvausliikkeen Teemu Mynttinen pääsi ottamaan ilmakuvaa lauantaiaamun harjoituksista pienoishelikopterikameralla.

Tiina Nuolinko äänitti suomalaisten asemissa ja Ville Kirjavainen venäläisten asemissa. "Kylmiä kameroita" meillä ei ollut käytösämme. Emme juurikaan voineet kuvata jalustalta. Kameran saattoi tukea vaikkapa kameralaukun päälle. Terho Leinonen hoiti äänentoiston. Alkuun mietittiin langattomien mikrofoniin käyttöä. Päädyttiin siihen, että selostajat Ilkka Korhonen ja Jaakko Pitkänen lukevat näyttelijöiden repliikit. Äänet saimme sitten suoraan Zoom H4-tallentimiin Terho Leinosen kahdesta äänipöydästä, joista toinen oli mäellä suomalaisten asemissa ja toinen linja-autopysäkillä venäläisten asemissa.

Varusmiehet peittelivät linja-autopysäkin, postilaatikoita ja liikennemerkkejä naamiointiverkoilla. Yksi tiekyltti jäi näkyviin. Asfalttitietä ei saa harrastelijan editointipöydässä muutettua hiekkatieksi..

Kuvamateriaalia oli paljon. Päädyimme siihen, että kuvitamme selostus- ja repliikkiänen sopivilla otoksilla. Perjantai-illan ja lauantaiaamun harjoituksissa saimme kuvattua harjoituksen kulkua häiriten muutamia lähiotoksia näyttelijöistä. Liitimme nämä kohtaukset sitten elokuvaan. Editointityö vaati paljon aikaa. Tein itse peruseditoinnin ja pyysin sitten Hamid Al-Sammarraeeta katsomaan elokuvan. Hän ehdotti monessa kohdin nopeampaa leikkausta. Hamid teki myös elokuvan efektit. Kokonaispituudeksi tuli 22 minuuttia.

Liitin lopulliselle DVD:levylle Henri Tiusanen editoiman "Äksee-raus torilla" -osion, Seppeleenlaskun, haastatteluja sekä Jarmo Syylin ottamat hienot valokuvat.

Elokuvan ensi-ilta pidettiin Mikkelin Varuskuntakerholla syyskuun ensimmäisenä päivänä. Talkooväkeä oli runsaasti paikalla. Elokuvan traileri löytyy YouTubesta hakusanalla "Porrassalmi225".

Piešt'anyn Unica juryn näkökulmasta

Teksti: Dave Watterson, käännös H. Kempainen

Slovakian Piešt'anyn Unica ei ehkä ollut festivaalivuosien huippua, mutta siellä nähtiin monia erinomaisia elokuvia – eikä yhtään filmiä voinut luokitella huonoksi. Järjestelyt olivat erinomaiset, esitykset pidettiin oikeassa elokuvateatterissa, jossa oli hienot filmiprojektorit. Ääniteknikko istui juryn vieressä ja niin säädettiin kullekin filmille sopivan äänitaso.

Fiktio on trendin suunta

Tänäkin vuonna jatkui trendi, jonka myötä nähtiin entistä enemmän fiktiota ja vähemmän dokumentteja. Toki harrastajafilmiä sarjan hopeamitalisteissakin oli kaksi dokumenttifilmiä Luxemburgista. 'Jossain USAssa' (Somewhere USA), vaikutelmia lounais-USasta ja 'Seuraa minua kotiin' (Follow me Home), joka kuvasi kodittomia. Belgialainen 'Colette' oli osittain dokumentti, osittain dramatisoitu tutkielma AIDSia sairastavasta prostituoidusta. Saksalainen filmi 'Arefi, paimen' (Arefi, The Shepherd) oli tutkielma vanhasta paimenesta.

Pronssimitalistien joukossa oli Sveitsistä filmi 'Nummen vuodenaikat' (Moor Seasons), joka kertoi suojellusta nummialueesta, avaria maisemakuvia ja lähikuvia villieläimistä. Ukrainan filmi 'Joulukortti' (Christmas Card) havainnollistaa joulukortin tekemistä, mutta kasvaakin elokuvaksi ihmissuhteiden tärkeydestä. Saksalainen 'Tulisalamanterien territorio' (In the Territory of the Fire Salamander) on perinteinen dokumentti värikkäistä liskoista, joita elää tietyillä alueilla. Dokumentit siis menestyivät myös mitalitaulukossa.

Norja ja Iran mukana

Toivotimme uuden Unica-jäsenen, Norjan filmit tervetulleiksi festivaaleille. Norjalaisten aiheissa ei ollut mitään erityispiirteitä. Tulokseksi kaksi kunniakirjaa.

Iranin elokuvia nähtiin muutaman vuoden tauon jälkeen, ne olivat kiinnostavia erilaisen kulttuurin vuoksi, kaksi erinomaista kannattaa mainita: 'Sota' (Wars), on animaatio, jossa vahinko lasten leikeissä johtaa täyteen sotaan.

Filmi 'Leikattu' (Cut) oli sensuroitu dokumentti – niin me päättelimme. Se pyrkii palauttamaan dokumentin, joka on kielletty aikaisempina vuosina. Aiheena lapsettomuus. Filmissä palataan haastattelemaan alkuperäisiä dokumentin henkilöitä.

Dave Watterson on pitkän linjan osanottaja Unicassa. Aktiivinen elokuvan tekijä, filmikurssien vetäjä, koti Ison-Britannian Skotlannissa. Hän on myös Unica-yhteisön web-master, kädenjälki näkyy Unican nettisivuilla. Tänä vuonna hän toimi tuomariston puheenjohtajana.

Unica-festivaaleilla oli yli 200 osallistujaa.

Kultamitalistit

Festivaaleilla jaettiin vain kolme kultamitalia. Harrastaja- ja nuorisosarjassa palkitun elokuvan 'Ei alle 50-kiloisille' (Not less than 50 kg/Ukraina) päähenkilö on nuori hoikka nainen, joka myöhästyy usein työstä pilvenpiirtäjässä, jonka hissi toimii vain, jos painoa on vähintään 50 kg. Neito napaa pihalta jopa raskaan ruukkukasvin ja yrittää livahtaa hissiin sen kanssa. Sitten hän yrittää lihoa syömällä, mutta juuri kun painoa on tarpeeksi, hänet irtsanotaan. Seuraava työpaikka on kellaritoimistossa, jossa ei ole hissiä! Elokuva on hauska, erinomaisesti kuvattu ja napakasti ohjattu. Tekijä on nuori, alle 25-vuotias ukrainalaisnainen.

Elokuva 'Kansalainen Torralba Redux' (Citizen Torralba Redux) on kuviteltu uutisfilmi maailmanluokan sankarista, joka on voittaja 'kivi, paperi, sakset' -kilpailussa. Se tekee pilaa televisio-ohjelmista, joissa ihmiset kilpailevat kuuluisuudesta jollakin kapealla erikoisalalla – espanjalaista elokuvaosaamista.

Jury ja yleisön sydämen valinta

Filmikoulujen sarjassa juryn arvostelu oli tiukka ja ainoan kultamitalin sai korealainen elokuva 'Itu' (Sprout). Siinä perhe valmistelee sukulaisten muistoateriaa. Pikkutyttö kuulee äitinsä murehtivan, että tämä oli unohtanut ostaa pavunituja, vainajan lempiruokaa. Lapsi livahtaa kotoa ostaakseen ituja ja joutuu erinäisiin seikkailuihin vieraillessa kaduilla. Tyttö tapaa monenlaisia ihmisiä, joista osa yrittää auttaa häntä. Tytön suoritus on luonteva, ei liian hilpeä eikä itkettävä. Ohjaus ja kuvaus olivat taitavaa työtä niin, että elokuvan viehätys ja jännitys säilyivät alusta loppuun. Tämä elokuva valloitti sekä juryn että yleisön jäsenten sydämen – riemuvoitto, se palkittiin myös festivaalien parhaana elokuvana.

Unican osallistujille on aina tarjolla retki historiaan ja kulttuuriin.

Unican puheenjohtaja Georges Fondeur (vas.) ja Piešť'anyn festivaalin pj. Zuzana Skoludova rullaavat lipun luovuttaakseen sen v. 2015 Pietarin festivaalin järjestelykomitean pj. Nina Zaitsevalle, oikealla Unican sihteeri Jan Essing.

Retkipäivänä unicalaiset tutustuivat myös Bratislavaan.

Suomeen neljä kunniakirjaa

Suomalaiset elokuvat menestyivät hyvin, vaikka mitaleja ei tullutkaan. Neljästä pitkästä elokuvasta kolme sai kunniakirjan, jota voi verrata neljanteen sijaan.

Kunniakirjan saivat 'Aamunsarastus' (Tero Saikkonen & Gretta Sammalniemi), 'Stonepad' (Hamid Al-Sammarraee) ja 'Aktivisti' (Seija Mannila). Lisäksi minuuttielokuvasarjassa Toivo Pitkän 'Uus'avuttomuus' sijoittui 16 loppukilpailufilmin joukkoon, josta yleisö äänestää cup-systeemillä mitalit. Myös Toivo Pitkä sai kunniakirjan sijoituksestaan. Sen ansiosta Suomi voi ensi vuonna lähettää kaksi filmiä minuuttisarjaan.

Dave Watterson: Huomioita suomalaisista elokuvista

'Aamunsarastus' (Tero Saikkonen & Gretta Sammalniemi): Elokuva vei katsojat sanattomasti, kuvan keinoin useiden ihmiselämän avainhetkien läpi. Se oli kaunista katsottavaa ja sitä arvostettiin, mutta katsoja ei kokenut samaistumista kehenkään henkilöistä. Filmi oli näin ollen pikemmin rationaalinen kuin emotionaalinen kokemus.

'Stonepad' (Hamid Al-Sammarraee): Tästä filmistä keskusteltiin paljon. Rinnastus nykyajan viestintään nauratti katsojia, mutta myös miljööön 'mini-Jurassic Park', kuten yksi tuomari sitä kutsui, miellytti sekä tuomaristoa että katsojia. Dinosaurukset eivät ehkä olleet Hollywood-tasoa, mutta harrastajatyöksi vaikuttavia –hauskimpana oivalluksena pidettiin 'puhallettavaa' puunuijaa...

'Ukkoskuuro' (Heikki Mäntylä): Filmi epäilemättä kuvaa hyvin kaatosateen, mikä ei ole helppo kohde, mutta kuvien sävyt olivat tylsiä ja tummia. Kuvausjaksot linnuista järvellä tuntuivat asiayhteydestä irrallisilta ja ne olisi voinut leikata. Lopun palanut puu oli vaikuttava, mutta ei riittävästi kohottanut kokonaisuutta. Tekijän tekninen taito on korkea, sillä voi saavuttaa menestystä seuraavissa kisoissa.

Aktivisti (Seija Mannila): Katsojia nauratti se, etteivät Green Peace -vapaaehtoiset osanneet roskien kierrätystä! Katsojat ymmärsivät, että tekijä on nuoren naisen äiti ja monia kuvakohteita on ehkä kuvattu kännykkäkameralla samalla kun päähenkilö puhuu taustalla. Tämä tekotapa vähensi aiheen kiinnostavuutta.

Päähenkilöä ei juuri nähty muuten kuin siivoamassa laivaa. Johtuiko ongelma siitä, että laivamiehistön muut jäsenet eivät halunneet näkyä vai siitä, että päähenkilö itse kuvasi osan samalla kun hän itse oli kohde?

Kaikki olennainen tieto tästä kiinnostavasta nuoresta naisesta tuli puhuttuna eikä kuvina – tarina toimisi jopa radiodokumenttina. Arvelimme, että tämä on ehkä lyhyt versio jostakin pitemmästä filmistä.

Toivo Pitkä vastaanotti kunniakirjan Lahdessa 20.9.2014

Stonepadin ohjaaja Hamid Al-Sammarraee

Aktivisti elokuvan ohjaaja Seija Mannila

Via Crucis / Ristin tie

"Iltä hämärtyi Jeesuksen ollessa rukoilemassa Getsemanessa. Jeesus vangittiin, tuomittiin ja vartioitiin kohti Golgataa." Näillä sanoilla Päivi Kokkonen kuvaa näkemäänsä pitkäperjantain kärsimysnäytelmää Lappeenrannan Seurakunnat nettisivuilla. Via Crucis eli Ristin tie järjestettiin Lappeenrannassa jo toista kertaa ja yleisöä saapui kaupungin keskustaan sankoin joukoin seuraamaan näyttävää esitystä. Yleisönjoukkoon soluttautui myös Lappeenrannan Filmi- ja Videokuvaajien viisihenkinen ryhmä, jonka tavoitteena oli taltioda näytelmä yhteensä seitsemällä kameralla ja yhdellä digitaalisella äänitallentimella sekä langattomalla suuntamikrofonilla.

Mistä kaikki alkoi

Edellisenä vuonna 2013 muutama Lappeenrannan yhdistyksen jäsen oli seuraamassa ja kuvaamassa samaista esitystä. Katseltuamme otoksia kerhoillassa, päätimme kuvata vuoden 2014 esityksen yhteistyönä suunnitellusti. Otimme yhteyttä Lappeenrannan Seurakuntien työryhmään ja he ottivat ehdotuksemme ilolla vastaan. Saimme luvan kulkea "nauhoitettujen" alueiden sisäpuolella, joka helpotti kuvausten onnistumista, mutta ehtona toki oli ettemme häiritse katsojia tai esiintyjä.

Kenraaliharjoitukset

Esitystä edeltävänä iltana kävimme kuvaamassa ja seuraamassa kenraaliharjoitusta. Kuvattava reitti oli varsin pitkä, sillä se alkoi Lappeenrannan keskustasta jatkuen kaupungin halki ja päättyen Linnoitukseen eli vanhaan kaupunkiin. Tapahtuman kesto oli noin 1,5 tuntia. Esitys oli rakennettu niin, että siinä oli viisi pysähdystä, joiden aikana roolihenkilöt esittivät tuttuja raamatun tekstien mukaisia kohtauksia. Lisäksi kaikissa viidessä esityspisteessä oli eri kuorojen lauluesityksiä.

Tämä näyttävä esitys vaati yli 330 henkilön työpanoksen. Kenraaliharjoitusten pohjalta teimme kuvaus suunnitelman ja jaoimme kuvauspaikat kuvaajien kesken. Meillä ei kuitenkaan ollut riittävästi kuvaajia, jotta olisimme saaneet kaikki kuvauspaikat miehitettyä etukäteen, joten jouduimme rientämään kuvauspaikalta toiselle esityksen edetessä. Tämä oli haastavaa, koska kaikki kadut tulvivat yleisöä. Jaoimme kuvauspaikat siten, että ensimmäinen kohtauksen kuvaajat siirtyivät heti kohtauksen loputtua kolmannelle kuvauspaikalle ja vastaavasti toisen kohtauksen kuvaajat siirtyivät neljännen kohtauksen kuvauspaikalle. Näin kuvaajat voittivat hieman aikaa ja ehtivät mukaan jokaisen kohtaukseen.

H-hetki

Juuri ennen varsinaisen esityksen alkua saimme asennettua action-videokameran tulenkantajan soihtuun, josta arvelimme saavamme mielenkiintoisen kuvakulman videotallenteelle. Eero Korhola asettui kamerasa kanssa läheisen rakennuksen "katolle", jossa oli pysäköintialue. Sieltä saatiin hyvää yleisnäkymää yleisöstä.

Esitys alkoi Lappeenrannan keskustassa Lappeen Marian kirkon viereisen puiston rinteellä, mihin oli rakennettu viimeistä ehtoollista varten valkoisilla liinoilla katettu pitkä pöytä. Kuvausme eteni suunnitellusti eikä esityksessäkään ilmennyt suuria ongelmia. Ryhmämme onnistui kulkemaan tuhansien ihmisten lomassa ja löytämään kuvaukseen sopivia paikkoja.

Seuraavassa kuvaajien kommentteja:

Eero Korhola: Alun kuvaus onnistui helposti erään rakennuksen katolta. Kun laskeuduin katutasoon, niin suuri yleisömassa vei mennessään.

Marko Takala: Pimeys ja illanviileys teki sormista tunnottomat ja tästä syystä kamera jäi useasti päälle matkalla uudelle kuvauspaikalle.

Tauno Lakkala: Minulla oli kaksi kameraa ja langaton mikrofoni repussa. Kiirettä piti, mutta hyvinhän se meni. Osa kohtauksista oli voimakkaasti valaistuja, joten niiden aikana kamerat täytyi säätää "spotlight" tilaan, joka Canon kameroissa on toimiva ja käytännössä ainoa vaihtoehto estää kasvojen tai valkeiden vaatteiden ylivalottuminen. Loppukohtauksessa alkoi kuulokeista kuulu ritinää ja rätinää, koska mikrofoni oli liian etäällä vastaanottimesta, mutta onneksi kohtauksen äänet tallentuivat useisiin kameroihin.

Vesa Suuronen: Eräs ennalta varattu ("kuvaaja"-merkinnällä varustettu) koroke oli yllättäen "vallattu", mutta ongelmasta selvittiin puhumalla. Tehtävä oli alusta lähtien mielenkiintoinen. Kuvauspaikkojen laajuus, yleisön suuri määrä ja tietenkin valon huomioiminen kuvatessa teki siitä haastavan. Tällaisissa osittain pimeissä olosuhteissa kuvauskalusto joutuu tiukoille. Kun valaistus kohteisiin on varsin kirkasta ja kontrasti on erittäin jyrkkä, on päästävä riittävän lähelle kuvattavia kohteita saadakseen kohtaukset tallennetuksi. Dramatiikka tuli mukaan sitä erikseen hakematta. Kokonaisuutena onnistuimme taltioimaan esityksen monipuolisesti ja yhdistyksemme jäsenet saivat runsaasti lisää kokemusta kuvaamisesta haastavissa olosuhteissa.

Ilkka Katainen: Tämä oli ensimmäinen päiväni Lappeenrannan Filmi- ja Videokuvaajien jäsenenä ja heti pääsin tositoimiin. Oli tosi hienoa päästä kuvaamaan "ammattilaisten" kanssa ja oppimaan uusia niksejä kuvaamiseen. Kenraaliharjoitukset oli loistava tapa harjoitella seuraavan päivän kuvauksia. Projektin myötä pääsin myös tutustumaan editointiin, joka vaikutti mielenkiintoiselta, mutta myös aluksi haastavalta. Odotan mielenkiinnolla tulevia projekteja ja oppitunteja kuvauksen ja editoinnin parissa.

Mihin se nyt hävis??

Kuvatun materiaalin pohjalta Vesa ja Ilkka koostivat lyhyen koeversion, jonka kävimme esittämässä tapahtuman loppupalaverissa. Katastrofin ainekset olivat suuret, kun edeltävänä päivänä Vesa ei löytänyt koneelta projektin tallennustiedostoa ja joutui lopulta aloittamaan työn alusta. Usean tunnin ja hikipisaran jälkeen oli lyhyt versio uudelleen koostettu. Mutta valitettavasti ongelmat eivät loppuneet tähän.

Vesa, Ilkka ja Tauno suuntasivat sovittuun palaveriin ja kytkivät läppärin seurakunnan esitystekniikkaan, joka tietenkin aluksi nikotteli. Tästä selvittyään, koneelta ei taaskaan meinannut löytyä edellisenä päivänä tallennettua projektia. Kuin ihmeen kaupalla Tauno onnistui löytämään kadonneen projektin, joka saatiin vihdoin esitettyä yleisölle. Näytelmän ohjaaja Arto Myllärinen sekä paikalla ollut yleisö oli erittäin otettu näkemästään ja sovimme, että jatkamme videon editoimista lopulliseen muotoon.

Editointia ja uurastusta

Kun kaikkien kameroiden materiaalit oli saatu koneelle, alkoi todella pitkä esikatselutuokio. Varasin viereeni ruutulehtiön ja listasin siihen kaikki leikkeet. Katsottuani leikkeen, merkkasin ruutulehtiöön kommentteja leikkeet sisällöstä ja laadusta. Kun kaikki leikkeet oli vihdoin katseltu, aloin editoida videota lopulliseen muotoon. Editointiin käytin minulle tuttua Avid Studiota, jonka voitin liiton SM-kilpailuista vuonna 2012. Editointi on ollut pitkä urakka ja sitä riittää vielä viikoiksi.

Suuri näytös 2015

Lokakuun alussa seurakunnasta ilmoitettiin, että tulevan vuoden 2015 Ristin tie tapahtuma tullaan toteuttamaan videoesityksenä. Eli käytännössä tämä tarkoitti, että kerhomme tekemä videotaltiointi esitetään valkokankaalta yleisölle ja se korvaa suuren kulkueen ja näytelmän. Mielenkiinnolla jäämme odottamaan filmin valmistumista ja yleisön palautetta tulevasta videoesityksestä.

Tekniset tiedot

Editointiohjelma: Avid Studio

Kamerat:

Tauno Canon Legria HFS11, Canon Legria HF200 ja Contour Roam 2

Vesa Sony HDR-CX190

Eero Canon Legria HF200

Ilkka Sony HDR-PJ10

Digitaalinen tallennin: Roland R-26

Mikrofonit: RÖDE NT2 + langaton Sennheiser w100ENG järjestelmä

Syksyiset terveiset Lappeenrannasta

Vesa Suuronen, Tauno Lakkala, Marko Takala, Ilkka Katainen ja Eero Korhola

Lappeenrannan Filmi- ja Videokuvaajat ry

Kaakonpiirin videokilpailut 2015

Kilpailuun voivat osallistua vain Kaakonpiirin yhdistysten jäsenet.

A-sarja: avoin sarja

B-sarja: aikaisemmin palkitsemattomat harrastajat.

C-sarja: -nuoret alle 25 v. Kaikkien tekijöiden tulee olla ikärajansa mukaisia.

D-sarja: minuuttisarja,

E-sarja: dokumenttielokuvat

Elokvien kesto enintään 25 min, D-sarjassa 1 min.

Kilpaluvideot on toimitettava DVD- tai Bluray -videona 6.3.2014 mennessä osoitteella:

Tauno Lakkala, Savonkatu 39 as 2, 53100 Lappeenranta

Videoiden tuomarointitilaisuus 14.3.2015 klo 10 - 16 ja

Palkintojenjakotilaisuus 21.3.2015 klo 10 - 15. Tarkemmat

tiedot osanottomaksuista ja muista kilpailuun liittyvistä

asioista ilmestyvät seuraavassa Filmaajalehden numerossa

1/2015, sekä kotisivuilla <http://www.fvl.fi/jasenyhdistykset/lappeenranta/>

Kotkalaiset elokuvaajat tallentavat saaristoon

Teksti: Toivo Pitkä

Editoidessani syksyllä 1989 elokuvaani ”Synnyinjäiltä syrjään joutuneet”, tulin ajatelleeksi että Suomenlahti ja sen saaristo saattavat olla hyvinkin suurten muutosten kourissa. Elokuvani käsitteli hylkeenpoikasten vaikeuksia vaikeissa jääolosuhteissa. Ajattelin että ilmiö saattaisi olla pitempiaikaisen seuraamisen arvoinen asia. Otin asian puheeksi yhdistyksessämme, Kotkan Elokuvaajat ry:ssä.

Ajatus hyväksyttiin yhdistyksessämme yllättävän yksimielisesti. Totesimme myös ettei vastaavia edellytyksiä itäisen Suomenlahden tarkkailuun muilla yhdistyksillä juurikaan ollut, vaan että vastuu asian seuraamisesta kuuluisi kuin luonnostaan meille, -Kotkan Elokuvaajille.

Saimme kaupunkimme kulttuurilautakunnankin vakuuttuneeksi asian tarpeellisuudesta siinä määrin että anomamme apuraha tarkoitukseen myönnettiin silloin -ja todennäköisesti näyttöjen perusteella joka vuosi siitä lähtien. Ensimmäisen retkemme teimme Tammion saareen v.1991. Seuraavat Haapasaaressa, Kaunissaareen, Ulko-Tammioon ym.ym. Ensimmäisille saariretkille saimme alkuinnostuksen aikoina hyvän matkaa toistakymmentä osallistujaa. Osallistujamäärät ovat aikaa myöten vähentyneet alle kymmeneen. Osasyynä yhdistyksemme jäsenmäärän pieneneminen ja ”ukkoutuminen”, mutta jäljelle jääneet ovat kai niitä vannoutuneimpia asiaan paneutujia. Kuvauskalusto oli jo 1991 pelkästään videokameroita, VHS:ää, S-VHS:ää Video-8, Hi-8 ja still -kameroita.

Muutoksiakin on tullut 23 vuoden aikana merkittävästi, vaikkakin ikäänkuin hiipimällä, niin ettei niitä aina tahdo edes huomata. Näkyvimpiä muutoksia sai aikaan lämpenevät kesät ja pitkät kuivuusjaksot jotka koettelivat ja muokkasivat saarten kasvustoa. Ensimmäisinä vuosina ei merimetsoja vielä itäisellä Suomenlahdella ollut, mutta pian ensimmäisten jälkeen niitä tuli aivan riesaksi asti. Yhdyskuntalintuna se ehti turmella muutaman luodon puuston ulosteillaan. Pidemmän päälle nekin taisivat löytää oman ”lokeronsa”, pelätty invaasio taitaa hoitua luonnon omin keinoin.

Yksi erittäin pelätty uhka oli petovesikirppu. Kukion retkelämme v.1999. Sitä ei vielä tullut oppaamme FL Risto Hamarin haaviin, mutta kohta sen jälkeen siitä muodostui vakava riesa kalastajille. Verkot olivat niin täynnä vesikirppuja ettei kala niihin enää uinut. Virvelin siimatkin tukkeutuivat. Silakat laihituivat. Petovesikirppu söi niiden ravinnon merestä. Jotenkin on luonto saanut petovesikirputkin kuriin. Silakkasaaliit ovat taas runsaita ja silakat pulskia.

Yhdyskuntaeläimenä halli, eli harmaahylje oppi hyvin pian jää-
röykkiöiden puuttuessa synnyttämään kuuttinsa kallioluodoille, erakkohylje, norppa hieman hitaammin. Itäisen Suomenlahden hylkeet lisääntyvät enimmäkseen Viron rannikon luodoilla, mutta saalistavat tasapuolisesti myös Suomen rannikon kalastajien pyydyksillä. Viimeisin ja tervetulleempi eläinlaji kuin edelliset on merikotka. Merikotkien suojelun ansiosta tämä uljas lintu on alkanut yhä useammin ilmestyä itäisen Suomenlahden taivaalle ja ensimmäiset poikasetkin ovat jo täällä syntyneet.

Luonto osaa ihmeellisesti kohdata ja sopeutua erilaisiin, yllättäviinkin luonnollisiin ongelmiin. Vakavimmat ja vaikeimmat ongelmat ovat yleensä ihmisen itsensä aiheuttamia, kuten aikanaan DDT ym. ympäristömyrkyt. Tänä päivänä fosforikuormituksen aiheuttamat sinilevät. Huomenna, -toivottavasti hyvin kaukana, vakavat öljyonnettomuudet. Suomenlahdella kulkee päivittäin parikymmentä tankkeria. Primorskista ja Ust Lugasta kuljetetaan likemmäs 200 000 000 tonnia raakaöljyä vuodessa. (tonni on 1000 kiloa) Kun ottaa huomioon Suomelahten jääolosuhteet niin...

Aivan viimeaikoina näyttää Suomenlahden veden laatu parantuneen merkittävästi. Poikkeuksellisen lämpimästä kesästä 2014 huolimatta sinilevän määrä jäi jopa pienemmäksi kuin aiempina kesinä. Merkittävänä vaikuttajana asiaan saattaa olla Pietarin jätevesipäästöjen väheneminen. Paljon polemiikkia aiheuttanut Suomen osallistuminen kustannuksiin saaneekin näin hieman uusia ulottuvuuksia.

Viimeisimmässä saarikohteessamme Kuusenkarissa panimme merkille useat ”pirunpellot”, kiviröykkiöt joilla ei juuri kasvanut mitään, tai kasvuston syntyminen oli hyvin alkuvaiheissaan. Panimme myös merkille erittäin risaiset, hyvin säännöllisiksi pilkkoutuneet peruskalliot. Kuusenkarin kallioperä on ollut rakenteeltaan alttiimpaa säiden voimille kuin Kymenlaakson rantakalliot yleensä. Kuusenkarin pilkkoutuneet kalliot odottavat seuraavaa jääkautta, joka kuorii liikkuaan lahon kallioperän matkaansa, kuljettaa, hioo murikat pyöreiksi ja kasaa ne jonnekin uusiksi pirunpelloiksi. Mutta niistä dokumentoi sitten aikanaan joku muu kuin Kotkan Elokuvaajat ry.

Liiton koulutustilaisuus Lahdessa

Teksti ja kuvat: Keijo Skippari

Liitto järjesti Lahdessa perinteisen vuosittaisen koulutuspäivän – lauuantaina 20.9.2014 Kino liriksessä. Paikalle oli kokoontunut 40 jäsentä liiton eri yhdistyksistä.

Tommi Partanen (Kavi) kotimaisen filmyksikön edustajana piti mielenkiintoisen luennon elokuvien arkistoinnista ja säilyttämisestä. Keskeinen teema oli videomateriaalin digitaalinen säilyvyys. Varmuuskopion tekeminen usealle kiintolevyille parantaa tilannetta. Ehkä paras tapa säilyttää oma materiaalinsa on luoda Raid-levyjärjestelmä.

RAID-tekniikan vaatiman suoritintehon vuoksi se tehdään yleensä tarkoitukseen varatulla ohjainkortilla, jolloin kyseessä on laitetasolla tehty RAID. Toisaalta minkä tahansa RAID-tekniikan voi tehdä myös puhtaasti käyttöjärjestelmän levyajureissa. Halvemmat laitepohjaiset RAID-ratkaisut itse asiassa käyttävät laskentaan kuitenkin koneen omaa prosessoria, joten niitä ei välttämättä voi pitää puhtaina laitepohjaisina RAIDeina.

Tommi Partanen käsitteli myös DVD-levyille tallentamisen riskiä, sillä vaikka niistä on testattu datan tallessa pysymisaikoja on niiden vikaantumisriski merkittävän suuri. Erityisesti uudelleenkirjoitettaville levyille tallentamista tulisi välttää. Merkittävää on myös se, että aika-ajoin joudumme siirtämään digitaalisen arkistomme uusille medioille, joita valmistuu teollisuudelta varsin tiuhaan tahtiin. Pilvipalveluille voi toki materiaalia tallentaa, mutta siinä on myös omat vaaransa.

Tommi Partanen luennoimassa jäsenistölle

Aatos Suomilampi editoimassa Pinnacle 17 ohjelmalla Retro - 8 Pro filmiskannerilla digitoimaansa materiaalia.

Tommi Partasen esitelmän jälkeen Pentti Kemppinen luovutti harraste-elokuvaajien korkeimman ansiomitalin Mikkelin Harraste-elokuvaajien pitkäaikaiselle puuhamiehelle Kari Nuolingolle.

Keijo Skippari esitteli Sony 4K FDR-AX100 kameraa. Kamera herätti paljon kiinnostusta korkean suorituskykynsä vuoksi. Vaikka sen 4K ominaisuuksia ei vielä voikaan hyödyntää täysin, niin tulevaisuudessa tietokoneiden suorituskyvyn parantuessa se löytää tiensä monen harraste-elokuvaajan käyttöön. Jos jotain korjattavaa haluaisi kameraan, niin laajakulma voisi olla leveämpi, samoin kamerasäätimessä oleva äänitaso näyttö voisi olla vaakatasossa pitempi ja ylioheijautuminen merkitty punaisella ledillä. Nyt kuvatessa äänitasojen säätöön pitää ehdottomasti varata hyvät kuppikuulokkeet.

Artikkelin kirjoittaja hankki uuden tehokkaan pöytätietokoneen hiljattain ja yllätys oli melkoinen, kun Vegas editointiohjelma pyöritti aivan sujuvasti 4K kuvaa.

Tilaisuudessa piti esitellä myös Lahden Videokuvaajien tilaama digitaalinen kaitafilmiprojektori, joka ei kuitenkaan tullut ajoissa. Nyt kaitafilmiprojektori on käytössämme ja esittelemme sitä seuraavassa Lahden Videokuvaajien jäsenillassa.

Heikki Jokiniemi, kokenut elokuvantekijä Kouvolasta.

Projektorin takaisinkelausmoottori oli valmistajalta tullessa viallinen, mutta olemme saaneet siihen uuden moottorin ja laite toimii nyt odotusten mukaisesti. Projektorin käyttöön otossa huomasimme myös, että se vaatii tehokkaan tietokoneen toimiakseen kunnolla. Siitä syystä jouduimme hankkimaan tähän liikuteltavaan digitointiyksikköön myös uuden kannettavan tietokoneen. Ensi vuoden aikana voimme suorittaa myös digitointipalveluja ulkopuolisille yhdistyksille kilpailukykyiseen hintaan.

Lahden Videokuvaajat esitteli yleisölle Päijät-Hämläistä perinnekuulttuurin tallentamisprojektia, joka sai Suomen Kulttuurirahastolta keväällä huomattavan (20 000 €) apurahan toiminnan käynnistämiseen. Tilaisuudessa jaettiin PHEK:n tekemä hakemus malliksi muille yhdistyksille, jotta nekin voisivat halutessaan hakea apuraha-alueensa apurahoja jakavilta toimijoilta. Ne yhdistykset, jotka eivät olleet paikalla, voivat pyytää hakemusmallin sähköisessä muodossa Keijo Skipparilta. Projektin kotisivut :www.kotiseutufilmit.fi. Sivuston kuva- ja video-osiot ovat vielä työn alla, mutta muuten sivusto on varsin pitkälle valmis.

FILMI- JA VIDEOKUVAAJIEN SM-FILMIFESTIVAALIT 11.4.2015

KEURUULLA

Vuoden 2015 harrastajaoskarit jaetaan Keuruulla Kulttuuritalo Kimarassa. Talo on aivan keskustassa koulukeskuksen yhteydessä, Koulutie 1, 42700 Keuruu (takapihan paikoitusalue), Keuruuntie 25, 42700 Keuruu (uimahallin paikoitusalue). Kimara on vanhasta kansakoulusta entisöity osittain talkoovoimin tehty talo. Talossa on nousevalla katsomolla varustettu sali elokuvaesityksille sekä tiloja kokouksia varten.

Filmit on syytä tehdä valmiiksi maaliskuun puoliväliin mennessä, jotta ne ehtivät tuomariston arvioitaviksi noin kolme viikkoa ennen kilpailua.

Tarkemmat ohjeet ilmestyvät myöhemmin liiton kotisivuille.

YHTEYSTIEDOT

Liitto toimii valtakunnallisena harraste-elokuvien edistäjänä. Tämän lisäksi liiton tehtäviin kuuluu yhteydenpito alan järjestöihin ja oppilaitoksiin sekä kansainvälisten yhteyksien luominen ja ylläpito. Tällä hetkellä paikallisyhdistyksiä on 16 ympäri Suomea seuraavilla paikkakunnilla: Helsinki, Hyvinkää, Imatra, Joensuu, Keuruu, Kirkkonummi, Kotka, Kouvola, Lahti, Lappeenranta, Lohja, Mikkeli, Myllykoski, Rauma, Turku ja Äänekoski. Mikäli omalla paikkakunnallasi ei ole paikallista yhdistystä, Liiton jäseneksi voi myös liittyä ns. suorajäsenenä. Suorajäsenen jäsenmaksu v. 2014 on 25 euroa vuodessa. Jäsenten osoitteen muutokset liittoon: sähköpostiosoitteella: pentti.kemppinen@kolumbus.fi

Pj. Paavo Tammi, puh. 041-510 1522, Sähköposti:
paavo.tammi@aalto.fi

Jäsenasiat Pentti Kemppinen, puh. 040-5554951.
Sähköposti: pentti.kemppinen@kolumbus.fi
Kotisivut www.fvl.fi/jasenyhdistykset/helsinki
Kokoukset kerran kuukaudessa Kampin
palveluskuksessa Salomonkatu 21 B, 00100
Helsinki

Pj. Ville Roihujuuuri, Korpikuja 2 A1, 05460 Hyvinkää.
Sähköposti: hyselokuvaajat@gmail.com
Postiosoite Hyvinkään seudun elokuvaajat ry, Tero
Makkonen, Villa Arttu, Kankurinkatu 4-6 O-rappu,
05800 Hyvinkää. Kokoonnumme vähintään kerran
kuukaudessa tai harvemmin Kokoonnumispaikkana
Villa Arttu. Seuraavan kerhoillan ajankohdan ja
lisätietoa yhdistysekstämme löydät kotisivuiltamme
www.fvl.fi/jasenyhdistykset/hyvinkaa.

Vuoksen Videokerho ry. Pj Risto Luukkonen, puh
040-5590005,sähköposti: risto.luukkonen@pp1.
inet.fi

Sihteeri Eija Purho, puh. 050-3866967 sähköposti:
eija.purho@pp.inet.fi

Kerhoillat Sarakuja 3:n kerhohuoneessa kerran
kuukaudessa klo 18,00

Viikon kerhopäivä ja aiheet ilmoitetaan nettisivuilla
ja jäsenille sähköpostilla.

Pj. Arto Mäkisalo, puh 040-771 7629
Sihteeri on Aulis Mäkisalo, puh. 040-568 9969

Yhdyshenkilö, pj. Kyösti Tolppanen, Kolhontie 297,
42700 Keuruu.
Puh: 040-842 5621.

Pj. Ulla-Maija Lilja, Puh. 050-571 7099
Videopaja, Munkinmäentie 19, 02400 Kirkkonummi
Sähköposti: videoharrastajat@gmail.com
www.videoharrastajat.fi

Yhdyshenkilö Toivo Pitkä, Koulukatu 6 A 5, 48100
Kotka, puh.050-303 4189.
Sähköposti: toivo.pitka@elisamet.fi Pj. Seppo
Palviainen Valkamakatu 15A1, 48200 Kotka,
puh.0500-153 505
Yhdistys kokoontuu kunkin kuukauden toisena
tiistaina Hannu Suholan tiloissa, Kymenlaaksonkatu
10 48100 Kotka alkaen klo 18.00.

Pj. Kimmo Hyvärinen, Kalevankatu 22 as 19,
45100 Kouvola, puh. +358400783967, sp.
kimmo.a.hyvarinen@luukku.com. Sihteeri Into
Nummila, Nikulantie 81, 47540 Lyyttilä
Puh.0400-156064 Yhdistyksen kerhoilla
ovat kuukauden 1. ja 3. keskiviikko klo 18.00.
Kerhotilat ovat Kouvola talossa. Tilaisuudet
ovat vapaamuotoisia, jossa keskustellaan
kuvaustapahtumista sekä suunnitellaan uusia
kuvauksia. Kerhotoilistoja jäsenet voivat esittää
kuvamateriaalia ja valmistaa DVD -elokuvia.

Puheenjohtaja Jukka Mustonen,
puh. 040-7202467 Sähköposti:
jukka.mustonen@fiste.fi

Sihteeri: Aatos Suomalampi, puh 0400-430681
Sähköposti: aatos.suomalampi@gmail.com
Kotisivut: www.lvky.fi

Jäseniltoja vähintään kerran kuukaudessa Kino
liiriksi Tammissalissa klo 18-21. Kerhoilloissa
annetaan koulutusta editointiohjelmien käytöstä,
videokameroiden ominaisuuksista,
monikameratekniikasta jne. Jäsenillä on
mahdollisuus olla mukana kuvaajina, äänittäjinä
tai ohjaajina yhdistyksen yhteisissä projekteissa.
Lisätietoa kerhoiloista on kotisivuilla.

Pj Tauno Lakkala, sähköposti: lappeenrannanvideokuvaajat@gmail.com. Sihteeri Marko Takala, sähköposti takala@pp.inet.fi, puhelin 050 589 6750, Torikatu 2, 53100 Lappeenranta. Kerhoillat ovat joka toinen keskiiviö, parillisina viikkoina 17-20 Lappeenrannan kaupunginkirjaston

satuhuoneessa. Kerhoilloissa harjoitellaan käytännössä elokuvan ja videon teon eri osa-alueita. Kerran kuukaudessa on joko kerhon edustaja tai ulkopuolinen esitelmöijä luennoi elokuvan ja videon tekoon liittyvistä aiheista. Tilaisuus on kaikille avoin.

Pj. Kaarlo Lindroth. sähköposti kaarlo.lindroth@dnainternet.net puh.0500-480 009.
Sihteeri Jari Lindroth sihteeri@lohjanvideo.net.
Kerhoilta parittomien viikkojen tiistai-iltaisin
<http://www.lohjanvideo.net>

Puheenjohtaja Hamid Al-Sammarraee.
Sähköposti hamid.alsammarraee@gmail.com
Sihteeri ja taloudenhoitaja Jukka Hyryläinen,
050-3521583, [jukkahyry\(at\)gmail.com](mailto:jukkahyry(at)gmail.com)
Kotisivut: www.rivakka.net/karinuol
Yhdistys pitää kerran kuukaudessa kokouksia
Mikkelin lyseolla.

Pj. Tapani Keppo, Kynttilänkuja 11, 46800
Myllykoski. Puh.040-553 2215.
Sähköposti: tapani.keppo@kymp.net

Pj. Tarmo Hotanen, Vanhankirkonkatu 21 C, 26100
Rauma. Sähköposti: tarmo.hotanen@gmail.com

Pj. Pertti Kansa, 050-5058101, sähköposti: pertti.kansa@kolumbus.fi, Siht. Anneli Nygren, 050-595 5381 Kerhoillat 4 kertaa vuodessa kuukauden 3:s keskiviikko Förituvalla Sairashuoneenkatu 1. Katsomme elokuvia ja keskustelemme niistä. Meillä on käytössä kehittyneet menetelmät kaitafilmiä ja videoiden siirtoon DVD:lle ja CD:lle.

Pj.Toni Kalliomäki, Puhelin 040-704 8385.Sähköp:
toni.kalliomaki@videokuvaajat.com
Kotisivut: www.videokuvaajat.com